

Dage af November. Tværtimod, vi skal frede dem ogsaa i de 10 Dage, og hvis I vil jeres eget Vel, skal I næste Gang bede os om ogsaa at frede dem 31 Dage i Oktober. Ja, hvis I vil jeres eget Vel, skal I ogsaa bede os om at frede dem i Fremtiden efter Legetidens Ophør og lade dem faa Lov til at komme ud i Havet og æde sig store og fede. Hvis det høje Ting følger min Tankegang, vil det ikke være ret mange Aar, inden vi med Sikkerhed kan se hen til den Tid, da vore Have vrimler, relativt set, af Laks og Ørred, fordi vi ved fornuftige Foranstaltninger har sørget for, at der i de ferske Vande, som egner sig dertil, udklækkes store Mængder af Laks og Ørred. Nu beder jeg det høje Ting stemme efter sin Overbevisning, og naar vi saa ser hinanden om 10 eller 20 Aar, skal det nok vise sig at være rigtigt, at den ler bedst, som ler sidst.

**C. Sørensen:** Jeg maa takke den højtærede Landbrugsminister for hans Oplysning om, hvor store Bøder der er indgaaet i Løbet af de sidste 5 Aar. Jeg vilde have været endnu mere taknemmelig for Oplysningen, dersom vi samtidig havde faaet at vide, paa hvilken Maade Bøderne er anvendte. Men det kan vi maaske faa at vide i Udvalget mellem anden og tredje Behandling. Derimod kan jeg jo ikke takke den højtærede Landbrugsminister for Imødekommen overfor de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Han tilraadete at stemme mod dem alle uden Undtagelse og sluttede sig fuldt ud til det ærede Medlem for Thisted-Kredsens (Munk-Poulsen) Udtalelser i Gaar om Ændringsforslaget angaaende Bibeholdelse af de laasede Vande i den østlige Del af Limfjorden. Der blev nævnt i Gaar af det ærede Medlem for Thisted-Kredsen — for Resten ogsaa af den ærede Ordfører, og den højtærede Landbrugsminister gav det sin Tilslutning —, at det vilde i og for sig være at skabe et Privilegium for Fiskerne i den østlige Del af Limfjorden. Jeg kan nu ikke anerkende den Betragtningssmaade. Jeg har nemlig altid haft den Opfattelse, at de flydende Redskaber burde vige for de faststaaende, og da der baade om Foraaret og om Efteraaret er en uendelig Mængde faststaaende Redskaber i den østlige Del af Fjorden, den snævre Del, vil et Vaadfiskeri der virke mere generende.

Som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa i Gaar, har den Betragtning været gjort gældende tidligere, ogsaa i de Kommis-

sioner, der har været nedsatte, at man i høj Grad burde rette sig efter Fiskernes Ønsker med Hensyn til Laasning eller Ikke-Laasning af Vandene i Limfjorden. Jeg maa maaske have Lov til at citere et Par Bemærkninger i den Betænkning, der blev afgivet af en Kommission under 8. Oktober 1903. Efter at have gjort opmærksom paa, hvorledes Udviklingen med Hensyn til Laasning og Ikke-Laasning af Fiskevande i Limfjorden var foregaaet, udtaler den: „Denne sidste Affattelse af Bestemmelsen støtter sig til den nedenfor som Bilag 6 aftrykte udførlige Betænkning om de laasede Vande i Limfjorden, som den 9. December 1898 paa Foranledning af det da af Landstinget nedsatte Udvalg om Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri blev afgivet af Forstanderen for Biologisk Station, Dr. Petersen. I Henhold til, hvad der er oplyst i denne Betænkning, er Kommissionen gaaet ud fra, at Laasningen ingenlunde har den Betydning for Fiskebestandens Formerelse og Bevaring, som man tidligere har antaget, hvorfor Kommissionen ved sine Overvejelser angaaende Laasningsspørgsmaalet saa godt som udelukkende har beskæftiget sig med den anden Side af Sagen, nemlig Laasningens Betydning for Opretholdelsen af nogenlunde Ligevægt mellem Vaadfiskeri og Fiskeriet med staaende Redskaber. Følgen heraf har været den, at man i meget væsentlig Grad har kunnet lægge Vægten paa Fiskeribefolkningens egne Ønsker om Laasning eller Ikke-Laasning; i saa Henseende er Forholdet dette, hvad Kommissionen har overbevist sig om, dels gennem de indkomne Andragender, dels gennem Forhandlinger med Fiskeriforeninger og Fiskerikontroløren for Jylland, at den langt overvejende Del af Fiskerne, boende Vest for Løgstør, ønsker Oplukning af alle laasede Vande i Fjorden, medens en stor Del Fiskere, boende langs Fjordens østlige Del, har udtalt Ønsket om Bibeholdelse af det laasede Vand mellem Hals og Løgstør.“

Jeg kunde fortsætte med Citater, men det skal jeg ikke gøre. Jeg skal kun henviser til, at det har været de Vest for Løgstør boende Fiskeres Ønske at faa de laasede Vande lukket op, og det Krav er imødekommet ved Fiskeriloven af 4. Maj 1907, medens vi bibeholdt Laasningen af den østlige Del af Fjorden, undtagen i 2 Maaneder, fra 15. Juni til 15. August, og mit Ændringsforslag gaar ud paa at opretholde denne Tilstand. Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) sagde i